

نمایشگاه «سرزمین گل بادام» در کابل

معاصر» و «ادبیات معاصر» چاپ می‌کند، از آن جایی که عکس و عکاسی ضروری است، از این روی شماره ششم ادبیات معاصر ویژه عکاسی است. ایشان در ادامه افزود که پیشینه عکاسی در افغانستان زیاد است؛ اما دهه‌هایی که در آن عکاسی شده است، افت و خیزهایی داشته است، بیشترین کارهایی که در زمینه عکس و عکاسی صورت گرفته‌اند توسط عکاسان برون مرزی بوده است، به همین خاطر از هنرمندان هنر عکاسی در داخل کشور رد پایی دیده نمی‌شود؛ ولی خوشبختانه در سال‌های اخیر عکاسی در افغانستان تغییر چشمگیری از نظر درونمایه و تکنیک داشته است.

از این رو، بیشترین رشد عکاسی در افغانستان به دوران پسا طالبان برمی‌گردد؛ زیرا این دوران فضای بازتری داشت و عکاسی به لحاظ سواد بصری توانست محصولات متنی این سرزمین را معرفی کند. طالبان نگاه ضد بصری داشتند. عکس العمل ضد طالبان سبب شد که پس از آن دوران بیشتر در حوزه عکاسی و فیلم‌سازی کار شود.

حیدر بیگی در ادامه افزود که در دوره کنونی به اندازه‌ای که فیلم و مستندسازی و عکاسی نقش داشته‌اند، متن جایگاه ویژه‌ای ندارد. با این هم ضعف‌هایی نیز وجود دارد که متوجه عکاسان ما است. عکاسی در این دوران بیشتر بر روی فتون کار کرده است. همین سبب ایجاد نگاه‌های نمادین و بصری در ساختارهای عکاسی شده است. با آن که پیشینه عکاسی در افغانستان زیاد نیست؛ اما از نظر جهانی یک قدم جلوتر از کشورهای همسایه ایستاده‌ایم به آن افتخار می‌کنیم.

حیدر بیگی یکی از دشواری‌های فراروی عکاسی در افغانستان را چنین بیان می‌دارد: «بیشتر عکاسان به جنبه هنری عکس‌ها توجه می‌کنند و از نظر متنی و نظری به آن نمی‌پردازند و دیدگاه منفی و سنتی جامعه نسبت به عکس

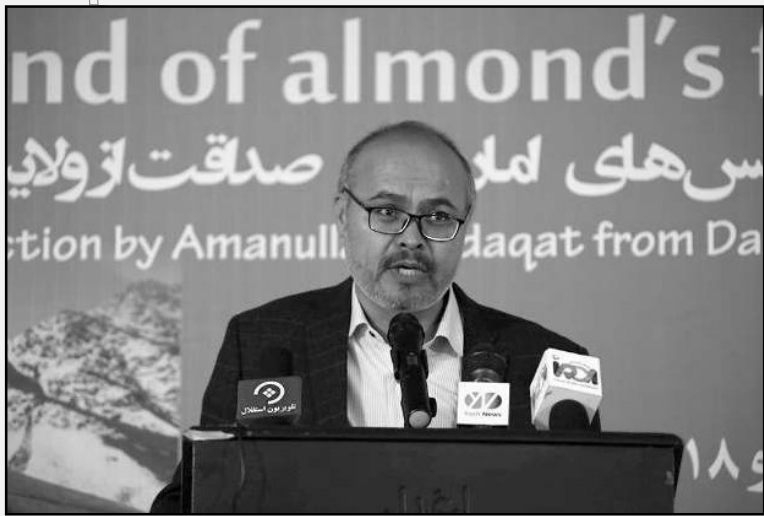
نمایشگاه «سرزمین گل بادام» در تاریخ شانزدهم ماه حوت با نمایش شصت عکس از ولایت دایکندی در باغ بابر کابل گشایش یافت. امان‌الله صداقت عکاس این مجموعه با سابقه هفت سال فعالیت هنری در زمینه‌های خبری، خیابانی و مستند اجتماعی با نمایش این عکس‌ها، تصویر متفاوتی از روز و روزگار مردم دایکندی نشان داد.

این نمایشگاه با پشتیبانی مالی دفتر معاونت دوم ریاست جمهوری، سفارت ناروی در کابل، بنیاد اندیشه، نهاد «خانه سبز» و مؤسسه چشم سوم برای دور روز در کابل به نمایش گذاشته شد.

در آغاز محفل، زهرا یگانه، رئیس مؤسسه زنان و جوانان تأثیرگذار «خانه سبز» گفت که در این نمایشگاه شصت عکس برگزیده از ولایت دایکندی انتخاب و به نمایش گذاشته شده‌اند که از این میان چهار عکس درباره قلعه‌های قدیمی، ده عکس از مناظر طبیعی، بیست عکس پرتو و سی و شش عکس محیطی و مستند از مشاغل، اصناف و معارف به نمایش گذاشته شده‌اند که این عکس‌ها نمایی از زندگی مردم این ولایت‌اند و آقای صداقت با هزینه شخصی خود در طی سفری به ولایت دایکندی گرفته است.

ایشان در ادامه افزود، امیدوار هستیم که این برنامه و نمونه‌هایی از این دست بتواند بخشی از زندگی مردم را نشان دهد و در زمینه کاهش فقر کاری برای این ولایت‌های محروم انجام شود.

بنیاد اندیشه از دست‌اندرکاران اصلی برگزاری این نمایشگاه بود. حسین حیدر بیگی به نمایندگی از این بنیاد، ضمن سپاس‌گزاری از عکاس مجموعه سرزمین گل بادام، اشاره‌ای به کارهای این بنیاد کرد و گفت که این بنیاد کارهای پژوهشی و فرهنگی انجام می‌دهد و فصلنامه‌هایی به «اندیشه

به گفته ایشان از فرصت‌های خوبی که این ولایت دارد، بيش و سيع مردم این دیار است. همچنین علاقه‌مندی جوانان به تحصیل که این را می‌توان در امتحانات کنکور گذشته به‌خوبی مشاهده کرد. فولادی در این باره افزود: «این ولایت از نظر امکانات بهداشتی و آموزشی در وضعیت مناسبی قرار ندارد و به ابتدایی‌ترین خدمات مانند آب آشامیدنی و برق نیز دسترسی ندارند».

فولادی برای بیرون رفت از دشواری‌های این ولایت پیشنهاد کرد که باید پلان انکشافی برای این ولایت تهیه شود و دولت به این منطقه توجه بیشتری کند. فولادی در پایان از دست‌اندرکاران این برنامه تقدیر و سپاسگزاری کرد و گفت: «امیدوار است که با چنین برنامه‌هایی دولت به مناطق محروم بیشتر توجه کند».

در ادامه، رضا یمک، مسئول مؤسسه چشم‌سوم در جایگاه حاضر شد و از وضعیت عکس و عکاسی در افغانستان سخن گفت. به باور آقای یمک، یأس و ناامیدی در بین جوانان امروزی دیده می‌شود، همین سبب شده است تا نسبت به گذشته کمتر به مراکز فرهنگی جذب شوند. به باور ایشان کارهایی

و تصویر، همچنین نقاشی سبب شده است تا عکاسان نتوانند روایتی مستقیم از زندگی مردم داشته باشند.» وی افزود که باید هنر عکاسی معرفی شود تا بتوان به صورت مختصر و محتوای بیشتر، درد و رنج مردم را انعکاس داد.

در ادامه برنامه فولادی مسئول مارکیت بنیاد آقاخان در جایگاه حاضر شد و درباره چالش‌ها و فرصت‌های این ولایت سخن گفت. ایشان که سال‌ها است در این بنیاد کار می‌کند، چشم‌دید خود را از وضعیت نامناسب دایکنندی چنین گفت: «از دید توسعه‌ای این ولایت در وضعیت مناسبی قرار ندارد؛ با این‌که دریای هیرمند از میان این ولایت می‌گذرد؛ اما از نظر اقلیمی خشک و کم‌آب است، زمین‌های هموار کافی برای کشت و زرع نیستند. با این وجود بیشترین محصول این ولایت کچالو، گندم، لوبیا و بادام است و به علت داشتن بادام فراوان و متنوع سرزمین گل بادام نام گرفته است.

ایشان در ادامه افزود از محاسنی که این ولایت دارد، جمعیت جوان آن است که اغلب زیر پانزده سال هستند؛ اما با وجود شمار زیاد علاقه‌مندان به تحصیل، این ولایت امکانات آموزشی بسیار کم دارد و شمار مؤسسات داخلی و بین‌المللی که در آن جا کار کند، بسیار اندک هستند.

در پایان این برنامه، نمایشگاه عکس سرزمین گل‌بادام با حضور برگزار کنندگان گشایش یافت. این نمایشگاه که به مدت دو روز در قصر ملکه باغباب‌دایر شده بود، از سوی بازدیدکنندگان زیادی مورد استقبال قرار گرفت که در طی این سال‌هایی سابقه بوده است. گفته می‌شود جوانان، دانشجویان، مسئولان و شمار زیادی از مقامات دولتی نیز از این نمایشگاه دیدن کردند.

اداره نشریه

که در این نمایشگاه عرضه شده‌اند کارهایی متفاوت و ستودنی است. یمک با اشاره به عکس‌ها گفت: «مردم دایکندی بزرگ‌منش هستند؛ زیرا با نبود امکانات و فقر، دولت را بخشیده‌اند، از دولت تقاضایی ندارند، همچنان به زندگی خود با امکانات کم ادامه می‌دهند».

مسئول چشم‌سوم در پایان سخنانش عکاسان را مورد خطاب قرار داده گفت: «شما هنرمندان و عکاسان افغانستانی در سطح جهان و منطقه کاری نکرده‌اید، اگر موفقیتی دارید در سطح متن داخلی است. کشورهای همسایه نسبت به افغانستان پیشرفت بیشتری داشته‌اند. اساساً هنر محدودیتی ندارد، شما باید دیدی گسترده و جهانی داشته باشید و بر تلاش‌های تان بیفزایید.»

